

BALOGH LAJOS

Az elmúlt héten az Állatkertben lezajlott MBT Vándorgyűlés egyik részvevője voltam. Egy poszterrel szerepeltem, amelynek címe az alábbi volt: Javaslatok az adventív-terminológia s.l. egyes szakszavai magyar megfelelőinek használatára. Önökhöz hasonlóan, ám még sokkal kevesebb gyakorlattal magam is folyamatosan igyekszem őrt állni a mi szakterületünk nyelvi vadhajtsái felett, s időről-időre törekedem kincsnyelvünk sajnós elég kevesek által fontosnak tartott épségének ápolására, érdekeinek érvényesítésére. Többek között a magyar botanikusok elektronikus levelezőkörében, az ún. Caltha-lítán is. Örvendtem volna, ha e gondolatokról személyesen bővebben is beszélhettem volna Önökkel, de sajnós későn kaptam észbe. Most azért is írok, mert említeni tetszettek, hogy a Magyar Orvosi Nyelv című szaklapot kérésre elküldik. Szeretnék szívből gratulálni mind a kezdeményezéshez, mind a belbecs és külcsín terén elért magas színvonalhoz. Emellett igen örvendenek és megtisztelőnek tartanám, ha rendszeresen megkaphatnám a jövőben megjelenő (és esetleg az eddig megjelent) számokat. Magyar nyelvünk lelkiismeretes és értő gondozása terén végzett állhatatos munkájukhoz jó egészséget és sok sikert kívánok!

Tisztelt Balogh Lajos!

Köszönjük jókívánásait. Természetesen a lapot (a régebbi számokra is gondolva) igyekszünk eljuttatni önnek.

Külön öröm számunkra – s ez a témakör már az előző számban is komoly hangsúlyt kapott –, hogy a természettudományok (s azokon belül a biológiai tudományok) művelői is egyként fontosnak tartják a szaknyelv művelését, mégpedig világosan látva, fölismerve, hogy ezt a munkát csak együtt, közösen, egy irányba haladva, összehangoltan végezhetjük, hiszen a modern tudomány területeinek, s ebből következően e területek szaknyelveinek egyre jelentősebb az érintkezése, kölcsönhatása. Röviden: csak a közös gondolkodás teremtheti meg az egységes, nemzetközi színvonalú tudományművelésre is alkalmas, sajátos nyelvi-gondolkodási szemléletű magyar tudományos nyelvvezetel!

BAUKÓ MÁRIA

Nagy örömmel láttam kitűnő folyóiratukat.

A belső borítón olvasottak alapján kérem, hogy az Ápolási Szakmai Kollégiumot címjegyzékükre felvenni, és a megjelenő számokból egy példányt küldeni szíveskedjenek.

A Kollégium tevékenységének céljai között szerepel – többek között – az a fontos elem is, hogy az ápolás nyelve szabatos, világos és lehetőleg magyar legyen.

Azt gondolom, hogy ha ez a fejlesztő munka „mellékesen” illeszkedik az orvosi nyelv magyarításához is, akkor az mindkét hivatás nyelvének hasznára és gazdagodására szolgálhat.

Ne vegyék szerénytelenségnek, de egyúttal azt is kérem, hogy ha módjukban áll, akkor a teljesség érdekében az eddig megjelent valamennyi számból küldjenek el számunkra egy-egy példányt.

Tisztelt Elnök Asszony!

A kért lapokat magától értetődően igyekszünk küldeni.

Így fogalmazott: „... ha ez a fejlesztő munka „mellékesen” illeszkedik az orvosi nyelv magyarításához is, akkor az mindkét hivatás nyelvének hasznára és gazdagodására szolgálhat.” Nos, egyértelműen mi is úgy véljük, hogy ez a munka – nem is olyan „mellékesen” – hivatásaink nyelvének épülését, fejlődését, kölcsönös csiszolását szolgálja!

További sok sikert kívánunk!

BUDA BOTOND

Sok elfoglaltságom miatt kissé késve ugyan, de nagyon köszönöm, hogy részt vehettem az Akadémián tartott nagyszerű kongresszuson!

Annyira kerek és átfogó volt, hogy azóta is attól félek: ennek bizony nem lehet folytatása... Hiszen amit egyáltalán el lehet mondani első szusszanásra, azt – úgy tűnik – rendre fel is ölelték az előadások.

Csak remélni merem, hogy tévedek, s igenis lesz még folytatás! Addig is szeretném megrendelni a „Magyar Orvosi Nyelv” című folyóirat további példányait (adandó alkalommal magam is szívesen „elkövetnék” majd benne egy-két apró írást...).

Tisztelt Buda Botond!

Köszönjük az elismerő szavakat. Valóban: „amit egyáltalán el lehet mondani első szusszanásra”, az el is hangzott az akadémiai találkozáson – sőt, talán több is, mint amennyit első szusszanásra el lehet „viselni”...

De folytatás az biztosan lesz: ez a lap maga is az ott elkezdett munka folytatása kíván lenni. Természetesen az újságot igyekszünk eljuttatni önhöz is. Ami pedig az írások „elkövetését” illeti: tisztelettel és érdeklődve várjuk őket!

CSIRÁK CSABA

Az Erdélyi Múzeum Egyesület közvetítésével a Szatmárnémetiben működő Szent-Györgyi Albert Társaság szakkönyvtára részére küldött Magyar Orvosi Nyelv 1. évfolyamának 1. számát megkaptuk.

A magyar orvosi szaknyelv ápolása, gazdagítása mindig fontos és nehéz feladata volt a magyar nyelvtudománynak. Hála Is-

tennek nem csak a nyelvtudomány, hanem a szakma is felvállalta ezt a nagy feladatot. Csokonai Vitéz Mihálynak jó barátja volt Földi János (1755–1801) orvos, aki éveken át tevékenykedett Szatmárnémetiben (1788-ban Szatmár megyének volt az orvosa). Földi János az elsők között volt, aki nemcsak felismerte a magyar orvosi szaknyelv, a magyar orvosi szakszavak megalkotásának fontosságát, hanem egyik munkása volt a magyar orvosi szakszavak szótárának. Két évszázad után, sok esetben ma is, az ő szavait használjuk.

Őnök Földi János példája nyomán indultak el. Hiteles, kifejező, szép magyar orvosi nyelv kialakításában a szakmának részt kell vállalnia. Talán megbocsátják a nyelvészek, ha azt mondom, az orvosi szakma bevonása, közreműködése, véleményezése ma már elkerülhetetlen a magyar orvosi szakszavak megalkotásakor. Mert vitathatatlan, hogy anyanyelvünk szókészletének bővítésében ma már a szaktudományoknak kötelességeik vannak.

Nem hallgatható el a kisebbségként dolgozó orvosok különleges helyzete. Itt, Romániában, nemcsak a nemzetközi tudományos életben elfogadott szavakkal tarkított orvosi nyelvről kell beszélnünk, hanem a román nyelvből is ki-ki kölcsönzött vendégszavakkal, melyeket legtöbb esetben kényelemből használnak. Így nyelvünk egyre kopik, „szakadoz”. Helyettünk senki meg nem fogja állítani ezt a drámai folyamatot.

A vállalkozás, amibe Önök belevágtak nagy és nemes és hatalmas. A feladathoz méltó erőt, egészséget, ihletet, kitartást kívánok mindazoknak, akik egy szótag létrehozásában is fáradoznak ebben a szent ügyben.

A tiszteletpéldányt köszönjük. Minden bizonnyal nagy haszonnal forgatja, olvasgatja, tanulmányozza Társaságunk tagsága.

Köszönjük a méltató és lelkesítő szavakat! A lap újabb példányait pedig a továbbiakban igyekszünk eljuttatni társaságukhoz.

MOLNÁR PÉTER

A „Magyar Orvosi Nyelv” című folyóirattal kapcsolatban írok – most kínlódom azzal, hogy az új magyar Pathologia könyv Neuropathologiai fejezetét befejezzem és rettenetes sokat kínlódtam a nyelvi résszel – egyébként is nagyon izgat az egész kérdés. Próbáltam úgy megírni, ahogy az Akadémiai Orvosi Szótár javasolja a szavak használatát, de messze nem találom egységesnek.

Kérdésem/kérésem az, hogy lehet előfizetni vagy hozzájutni a folyóirathoz. A segítséget előre is hálásan köszönöm.

Természetesen eljuttatjuk Professzor Úrhoz a lapot, s igyekszünk segítséget is nyújtani munkája helyesírási nehézségeiben.

Különösen nagy öröm számunkra, hogy van olyan tankönyvíró tudós, aki nem csak műve tartalmi színvonalára, hanem nyelvi-helyesírási milyenségére is komoly hangsúlyt fektet. Hogy ebben segíthetünk, az nem csupán feladat számunkra, hanem egyúttal megtiszteltetés is.

Köszönjük a bizalmat!

SZÉMAN PÉTER

Nagy örömmel olvasom a „Magyar Orvosi Nyelv” című, Ön által alapított folyóirat első számát, mely nyelvünk ápolásának szempontjából igencsak fontos. Ezúton szeretném megköszönni ezt a tiszteletpéldányt, mely az Erdélyi Múzeum Egyesület közvetítésével hozzám is eljutott.

A folyóirat hézagpótló, és meggyőződésem szerint nekünk, erdélyi magyar orvosoknak talán még nagyobb szükségünk van rá, mint amennyire az anyaországbelieknek. És nem azért, mert mi csúnyább magyar nyelvet beszélénk, mint odaát, hanem azért, mert a mi orvosi nyelvünk – lévén, hogy a mindennapok gyakorlatában a román orvosi nyelvet kell használnunk – nagyobb elkorcsosodásnak van kitéve.

A fentebbi okokból kiindulva, ha szerény munkámat felajánlhatom, nagyon szívesen segítenék a folyóirathoz szükséges erdélyi adatgyűjtésében, ha erre igény lenne.

Tisztelt Széman Péter!

Megtisztelő följánlását örömmel fogadjuk: természetesen van rá igény. Mindannyiunk számára természetes, hogy a magyar orvosi szaknyelv a határon túli szakmabeliek nyelvzetét is magába foglalja, része szaknyelvünknek.

Sőt! Meggyőződésünk, hogy a hazai szaknyelv fejlődése, alakulása, csinosbodása szempontjából is nagy érték mindaz, amit – az egyébként valóban sokkal nehezebb körülmények között élő – külhoni, ez esetben Erdélyben használt orvosi magyar nyelv, szakszókincs adni tud. Munkáját, segítségét előre is hálásan köszönjük.